

Wallentin

Stockholm den 12/9 1887.

Herr Doktor A. Nyström.
Här.

Jag tager mig härmed friheten att skrifa
var, emedan det kan förvåna Herr Dakt. att jag
ej, sedan jag var uppe och talade med Herr Dakt.
om positivismen gifvit mig något tillkänne.
Derutes kan Herr Dakt. tro att det jag vid nyssnäm-
da tillfälle sade om positivismen ej var uppriktigt.
Men så var ej fallet. Jag ber nu att få anföra
mina skäl. Man kan ej tro på och antaga en
religion, eller någon religion, hvars hufvudsak
kallslä och förväranga till synd, människens påt-
mätighet och pligt att låta leda sig af hvad
förmuftet och den fria forskningen säger.
Ty följderna af en sådan religion blir enligt mitt tycke
att hos dem, som uppriktigt tro och tycka sig hafva lycka
och harmoni i den, hindras deras blick att se huru
nuvarande förhållandens verklighet är, och huru

sålendes ej uppställa framåttekiidande på sitt pro-
gram, utan verka ofrivilligt matsaten eller is
höjsta grad skadligt. Af dessa orsaker, och för
jag ansåg det vara en människas pligt att till-
höra det sanna och goda talade jag med Her Doct
om positivismen. Och med det jag sade att jag
kände till systemets hufvudgrunder, menare jag ej
blott dess negativa, utan äfven positiva lära, ty
hvad kan i det fallet negativiteten utträtta, utan posi-
tiviteten, och hvad kan positiviteten utträtta, utan
negativiteten. Någon vidare kunskap om systemets
alla öfriga delar har jag ännu ikke haft tillfälle
att inhämta. Her Doct. sade mig visserligen att jag
var välkommen upp för att få upplysning om posi-
tivismen, men jag har funnit det räddigt att vänta
dermed till jag blir något äldre, därför att man i
vår ännu fördamfulla tid, om det skulle bli för
lätt kan råka ut för obehagligheter. Kampen för tillva-
ren kommer framdeles så att upptaga min tid att jag
ej heller får tillfälle att komma upp, öfvensom ej att
med jämnhet bevista föreläsningarna i arbetarinsti-
tutet, om det kan bli någon gång, hvilket jag är mycket
ledsen öfver. Och att genom litteraturen inhämta po-
sitivismen och andra saker hindrar mig svårigheten i
konsumtionen ifrån. Sålendes får jag ställa allt på fram-
tiden. Vidare får jag säga Her Doct. att jag ej får någon
öpprat min sympati för positivismen, emedan, som

Her Doct. sade, jag mer kunde stada, än gagna
positivismen, om jag diskuterade om den, inman
jag i alla delar var fullt hemmastadd uti densam-
ma, och att jag sjelf kunde få obehag deraf, inman
jag är på en något så när beroende ställning.

Ingen vet alltså of att jag varit upp hos Her
Doct. eller att jag tänker på positivismen. Om Her
Doct vill ha min adress, så är den tillvidare, Clara
bergsgatan 54 och öfver gården 3 tr, när jag flyttar kan jag
underrätta Her Doct, hvad adressen då blir.

Enskilda orsaker har hindrat mig att skriva för,
som jag skulle gjort, och får jag därför härmed
anhålla om tillgift.

Med utmärkt Höghetsning
Carl Wadenvik.